

Galeria Estrany-de la Mota

<http://www.estranydelamota.com/>

Passatge Mercader 18
08008 Barcelona, Espanya
T +34 93 215 70 51

WAA. Try Different Keywords

Inauguració: Dijous, 11 de febrer de 2010, 19.30 h.

Exposició: 11.02.2010 – 17.04.2010. Dimarts a dissabtes de 10.30 a 13.30 h. i de 16.30 a 20.30 h.

Artistes: Pauline Fondevila, Claire Fontaine, Dani Gal, Rubén Grilo, Francesc Ruiz i Katarina Zdjelar.

Quan realitzem una cerca en un buscador a Internet, i aquest no n'obté un resultat, se'ns suggereix el seguir explorant sobre el concepte però a partir d'una altra expressió, se'ns demana que "intente usar otras palabras".

Les obres de Pauline Fondevila, Claire Fontaine, Dani Gal, Rubén Grilo, Francesc Ruiz i Katarina Zdjelar provenen, totes elles, d'apropiacions. La senzilla aproximació a quelcom fa que se'n desprenguin un conjunt de malinterpretacions, derivacions i petits canvis que van construint un univers relacional al voltant de la idea primigènia, que recuperen línies de pensament, i que s'assenten, fins i tot, amb més força.

Katarina Zdjelar (Belgrat, 1979) especula sovint en les seves obres sobre els punts de fuga en les qüestions lingüístiques. A *Everything is gonna be un cor amateur*, format per veïns de les illes Lofoten (Noruega), que desconeixen tant la cançó com la llengua, intenta animosament sumar-se a la famosa "Revolution" dels Beatles (cantada per tots els components de la banda, però que gravaren ja per separat). Es perden en el *playback* i la transmissió del missatge resulta ineficient. El *decalaje* entre el contingut d'aquesta cançó pop, i el periple en el que es troben els qui la intenten interpretar, no pot amagar com aquest himne no els representa.

Dani Gal (Jerusalem, 1975) troba a *La Battaglia* una conjunció contundent entre el Futurisme i el Hip-Hop. *Zang tumb tumb* és un poema al voltant de trobar-se en una batalla, i en concret la Batalla d'Adrianapoli, que Marinetti escriu pensant en que resulti d'una gran expressivitat sensorial. Gal, proposa posar cara a cara les dues corrents per mostrar com, tot i la distància temporal, comparteixen la voluntat incipient d'una expressivitat sobredimensionada en la vessant oral: ritme àgil, velocitat incrementada, l'ús de neologismes, onomatopeies i el Beat-Box; tot retornant als espais de Milà representatius per al moviment Futurista.

Pauline Fondevila (Le Havre, 1972) desplega la cançó d'Albert Pla *La Colilla* en un dibuix de 10 metres que es retroprojectava com a escenografia en els concerts. Aquesta sort de recorregut quimèric recrea una faula en la que a un Espalda Mojada li tallen el cap en ser atrapat en el intent de travessar la frontera entre Mèxic i els Estats Units. La cigarreta que fumava, però, cau en terra americana i pul·lula erràtica pel territori cremant-ho tot i semblant el caos i la destrucció. És doncs el revers de la història d'expoli als oriünds en la que, tot allò que han fet fora –siguin persones, sigui un producte genuïnament americà com el tabacretorna, evocant la tradició animista, de forma crítica i venjativa.

Claire Fontaine és un col·lectiu nascut a París l'any 2004, que es declara com un "artista *readymade*", que tracta usualment temes relacionats amb la compartició de la propietat pública i privada. *Passe-partout (Ramallah)* és un joc de claus, ganxos, filferros i palanques amb les quals es pot obrir qualsevol porta de la ciutat; qualsevol domini privat. En altres versions de la peça, el cas de ciutats com París o Nova York, aquest element actua com a obertura pública de l'espai privat, en certa manera

com a advertència intimidatòria. Però en el cas de Ramallah posa de manifest com en un país sense país, amb constants bombardejos, segrestos, exilis, etc; aquest element més que fer respecte, es revesteix de contrasentits.

Rubén Grilo (Lugo 1981) amb *For sure vagueness does make it real (Misreading Tomislav Gotovac's "Showing Elle Magazine" in the form of a single Picture projected everytime on a different surface)* realitza una cerca al voltant d'una acció realitzada l'any 1962 per Tomislav Gotovac, en la que aquest apareix mig despulat i rient mentre mostra la revista Elle (llavors estandard de la cultura liberal), en un bosc nevad. A la cara de Gotovac s'hi dibuixa una expressió entre la estranyesa que crea l'absurd i la mofa de quan ens trobem davant nostre una cosa que resulta ser d'allò més comú i a nosaltres ens sembla totalment aliè. La manca d'informació que hi ha sobre aquest artista a la xarxa fa que en investigar sobre el tema un es creï una imatge deformada, composta de petits retalls, que no sempre casen. Grilo es planteja, en la societat de la informació, quants dels coneixements que donem per vàlids hem adquirit de forma incompleta, amb el risc de malinterpretació que implica. Una primera aproximació a una obra comporta sempre aquest espai de negociació entre la informació disposada i el que un hi pot o hi vol llegir. Grilo reclama aquest tractament incaut de la informació com a sistema de coneixement, com a exercici creatiu.

Francesc Ruiz (Barcelona, 1971) La instal·lació es conforma per una tirada de 2000 exemplars de *La Revolución de los Còmics*, llibre que pren el nom del còmic de Scott McCloud *La Revolución de los Còmics*, que analitza el paper d'aquest tipus de produccions en la societat i les possibles perspectives de futur. És doncs, un *détournement* del llibre original, en el que el text s'ha canviat substancialment. Se'n fa una interpretació carregada de consignes revolucionàries que criden a la circulació de continguts que creï un mateix com a element generador de nous relats. I que aquests comparteixin cada cop més espai amb les grans narratives homologades, ampliant les visions del ser/estar en la societat, construint una idea nova de ciutat.

En resum, amb aquestes apropiacions i *détournements* els artistes d'aquesta exposició ens parlen de petits gestos revolucionaris que poden tenir grans conseqüències, o de com incorporem els mecanismes de difusió de les grans idees revolucionàries al nostre entorn cotidià.

— Maria Pons

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ DE GALERISTES INDEPENDENTS
D'ART DE CATALUNYA

*Per a més informació i/o imatges contactar amb galeria@estranydelamota.com.